

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

13 Μαρτίου

διδης, οὐ παίρνης τὰ χρήματα καὶ θὰ μοῦ τὰ στέλλῃς. Αὐτὸς κάμων οἱ Πράκτορες.

Ἐγνευ καὶ οἱ γάμοι τῆς ἀγαπητῆς μου Μίνας Κ. Ποιέων (Ἐνθουσιώδωνς Ἐλληνίδος) μετὰ τοῦ κ. Λεωνίδα Καρυστινάκη, εἰς τὴν Ἀνδρον. Να ζήσουν τοισευτυχισμένουι.

Καὶ σὺ παράπονα, Σκληρη Σκλαβιά; Δὲν βλέπεις τι γίνεται; Οὐλγος χώρος καὶ πλήθος ἐπιστολῶν. Α., πρέπει νὰ εἰσαι καὶ εὖ γαριτημένος ἀφοῦ κέποτε σοῦ ἀπήγεταις καὶ ἔκτειναις, συντόμως δὲ σοῦ ἀπαντῶ πάντοτε.

Εἶγε, μικρούλα μου Ἀσπασία Κ. πολὺ πολὺ εὔμορφα γράψεις.

Ὄρχιας ἐπιστολᾶς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑδομάδα καὶ οἱ ἔζηται: Καλὸς Σαμαρείτης, Γλυκοχρόαμα, Ἐνθουσιώδης Ἐλλην, Δεκαπενταύγετης Πλοιάρος, Ἐλληνικὴ Λόξα, Κων. Κατερνίδης καὶ Μαῦρα Μάτια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Ἄπο τὴν Ἀγγλικὴν Αὐλὴν» τοῦ Ἀγριολούσου (χειρισμένου!) — «Ἡ Εἰκόνα της» καὶ «Ἐλπίς» τῆς Ἐξοστού. Ἀτόμος (τάνκεδοτα γνωστά) — «Ἀνέκδοτα τοῦ Σημαιοφόρου Ἐλλήρος» — «Ἄλι Μέδουσα» τῆς Κεφαλληνιακῆς Αὔρας — «Μέτι τὶς μαργαρίτες» τῆς Μασκότ — «Ἡ ἀποχώρησις τοῦ γεμιῶνος» τῆς Καρδίας Ἐλληνίδος — «Ρόδο καὶ ἀγκάθι τοῦ Δενικοῦ Κρίνου» — «Ἡ πετρούλα τῆς Ἀκροτόλεως» τῆς Αργοναυτούρας — «Δυσὶ Δένδρα» καὶ δὲ «Κομῆτης» τοῦ Ελευθέρου Ἐλλήρος — Διάφορα μικρά τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου — «Τὸ βαρόμετρον τοῦ χωρίου» τῆς Φοίβης — «Ἡ φερούλα τοῦ Μάρκου Ἀνδρίλλου» — Παιδικά Πνεύματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία» καὶ τὰλλα τοῦ ιδίου φέτεχνα — «Ἡ μήτηρ» — «Γάπτεταίματα τῆς μυστικῆς» — «Βύνεταίην ἀπάντησις» — «Τὰ δύο ὀφεγάγα» — «Ἐις ἄπλους ἀνθρώποις καὶ ἐν ἀλλῳ τοῦ ιδίου (γνωστότατα)» — «Τὸ ἀγχίνουν παιδίον (γόστιμον, ἀλλὰ γνωστὸν καὶ δύι πολὺ παιδαγωγικόν)» — «Οἱ ἀγγλικὲς χαρακτήρες» — «Θεωρία συμβούλη (γνωστόν)» — «Μαγικαὶ Εἰκόνει κακοζωγραφισμέναι» — «Ἀστεία Διαταγῆν» — Καὶ τὰ ποιημάτα «Οἱ Σκλάδοι αδελφοί μαζί», (ἀτελές), «Οταν φυσᾶ βορηῆς», «Στὸν Ἀβέρωφ» μὲ στιγμὰς λανθασμένους.

Τὸ Παιελλήνιον Ὁνειρον εἶχε τὴν παλαιστήν νὰ μὲ γελάσῃ. Μοῦ ἔστειλε φέτος τοῦ ἑγέρμετρον διήγημα (ὈΜήμης καὶ δὲ Κωντος) τὸ δύποιον ἑνέκρινα καὶ ἐδημοσίευσα. Τὸ διήγημα αὐτὸς εἶνε ἔργον τοῦ μεταρίτου Σαμαρείτηδος καὶ μάλιστα πρὸ ἐτῶν ἑδημοσίευθη εἰς τὴν Διάπλασιν. Τὸ Παιελλήνιον Ὁνειρον δὲν ἔχει πλέον δικαίωμα νὰ μοῦ στείλῃ τίποτε διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. Ἡ τιμωρία του, ἐλπίζω, εἶναι ἀρετὴ. Ἀν τυχὸν ὅμως τὸν μιμηθῆ ποτε καὶ ἀλλοι, σᾶς προειδοποιῶ διὰ τὴν τιμωρία θὰ εἴνε πολὺ ἀντηρτέρα.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα Ἀσκιδοῦς Κάρολος α. (Π. Κ.) Κόκκινος Βράχος, κ. Καλὸς Σαμαρείτης, α. (Κ. Χ.) Δοξασμένο Ἀσκάδη, α. (Γ. Β.) Μεγάλη Ἐλλάς, α. (Κ. Η.) Σανδούλη τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου κ. (Δ. Γ.) Ἡλίαν Μαριαμηνή κ. (τίς) Μοσχομάρκας τῶν Πασιούτων, α. (Η. Ε.) Φιερούγισμα Ἐλληνός, α. (Α. Σ.)

Ἀναγεώσεις ψευδωνύμων: Ενητεμένο Σκυριανόπουλο, α. Ἐλληνικὴ Λόξα, κ. Ἐνθουσιώδης Ἐλλην, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιδυνοῦν ν' ἀνταλλάξον: ή Πεταχὴ Νεραϊδούλα (0) μὲ Ἰδανικότητα, Παλλάδα — ή Σκληρη Σκλαβιά

(0) μὲ Βασιλισσαν τῆς Καλλογῆς, Πατρινὴ Ναυτοπούλαν, Οδραγίαν Μολτῆρ, Παλλάδα, Ἰδανικότητα, Συλφίδα — Τὰ Μαῦρα Μάτια (0) μὲ τῆς Φοιτήτης τ' Ἀγριολούσου, Νυκτολούσουδο, Νύμφην τοῦ Νείλου, Ἀπειρον Ντεκρ — ή Χαροὶ τῶν Ἐλλήνων (0) μὲ Παλλάδα, Θείαμβον τῆς Ορθοδοξίας, Ἡχῷ τῆς Καρδίας, Γλανοκέραυνην, Ἀφροδιταστούρην — Τὸ Ἀγριολούσουδο (0) μὲ Λευκό Τοανάφυλλον, Παπαρόνιαν, Γλυκειαν Ἐλπίδα.

Η Διάπλασις ἀποτέλεσται τοὺς φίλους της: Ἀγριολούσουδο (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας τοῦ Συλλόγου σας καὶ πειριμένω) Χιόνικο Ἀκρογιάλι (δρειλειτες λεπτὰ 30, σύμφωνα μὲ τὸν Ὁδηγὸν, Κεφ. Ζ' § 3.) Ἡλίαν Τζ. (ἔστειλα ἐν νέου) ή ἀπαξιά εἶνε τοῦ ταχυδρότειου, διότι ἀπὸ τὸ γραφιστὸν μου στέλλονται τατικώτατα) Χαροὶ τῶν Ἐλλήρων (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐμμέτρους εὐχάς) Φλογέρων τοῦ Βασιλῆ (δὲν ἀμφιβάλλω ὅπως λέσ, παντοῦ τὸ πάντα) Ἀπόσυμπον Λεωνίδαν (πολὺ γνωστὰ τὰ Παιδικά Πνεύματα σου δὲν ἔχεις πρωτότυπα;) Σημαιοφόρον Ἐλλῆρα (ἔστειλα) Μικρὰ Βοσκοπούλαν (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεπάθωμα) Περαχτῆρ Νεραϊδούλαν (λυπηρὸν ναὶ, ἀλλὰ ἔχεις ἔχεις) Σκευαστούρην Καλανδίνευνην (εἰς δλας σου τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντῶ ναὶ: σκοτεύω νὰ δημοσιεύσω καὶ φέτος δραμάτια καὶ κωμοδίας ἀλλὰ σιγά-σιγά: εἶνε δυνατὸν νὰ τὰ χρωμάτων μὲν διαφοράν;) Αγωνίαν Ἐθνομάρτυρος (νὰ ποῦ σ' εὐνόησται καὶ ὁ κληρος, ὃς νὰ ἔξευρε διὰ τὸν ἀποδοκιμάζεις τόσον...) Ἀσκιδοῦνα Κάρολον (δὲν πειράζεις ἀργότερα θὰ ἔχεις καιρὸν) Φάσον τῆς Θεσσαλονίκης (δὲν εἶναι χαλασμένο, βγάλε τοῦ!) Ἰαύρην Χ. Η. (τέ πασαπέμπω, εἰς τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὴν Παλλάδα ἀν μεντης δύμας ἀπλοῦς ἀγοραστῆς, δὲν ειμπορεῖς νὰ λαβῇ μέρος εἰς αὐτὸν τὸν Διαγωνισμὸν) Λόκτεωρ Κούν (ἔστειλα ἐν νέου αἱ Αστήσεις σου, παρὰ τὸν Κανονισμὸν) Δεινοπαθονύμευτον Ἐλλάδα (μὴν ἀνηνουχῆς, ἔχεις δεκτόν;) Α. Ζ. (δὲν ἔλαβα τίποτε) Λωδωναίαν Ὡραίαν (δὲν Δαιδαλος ἡ τοῦ ἀρχιτέκτων) Κάρομεν (χρήματα διὰ Μ. Μ. δὲν ἔλαβα: μηδὲ στενοχωρήσαι καὶ ἔγιναν δεκταὶς ἀγριεύσους καὶ εὐχαριστίας εἰς τὴν Συλφίδα) Τρόκαν (ἔστειλα) Δημ. Π. Αικ. (ἔστειλα ἐν δευτέρων) Παγαδόρον (ἡ Σημιώσις ελλήνη) Βούλγαρομάχον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Γ. Α. Στ. (ἐπίστης) Βασιλισσαν τῆς Κύπρου (ἔχει καλός) Ἀσχατον Σπαρτάρην (ἔλαβα) Λατρεύτην Σταυροφόρων (δὲν ὑπήθησαν εἰς τὸν κλήρον, καὶ τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νέα) Ἀρδεύοντος Ανδρού (ναὶ, τὸ ἔχεις ἀλλος) Φοίβον Ἀπόλλωτα (ἔστειλα) Ποθητὴν Κοντοπούλην (ἴως τὸν δέν ἑδηδόθησαν 3 δωδεκασέλιδα; καὶ εὐχαριστάω καὶ τετάρτον) Γενναύδην Ελλήριδα (ἔστειλα) Βορρᾶν, Γεώργιον Σπ. Αιθαδάν, κτλ. κτλ.

150. Λεξιγρίφος.

Θεάν, ἔθηρος, οὐσιαστικός, Αγάν τὰ γράψῃς στὴ γραμμή, Ἀθηναϊο στρατηγός, Σχηματίζεις στὴ στιγμή. Εστάλην υπὸ Δ. Σ. Σαλαμάγκα

151. Στοιχειόγριφος.

Οσοι τάχινη ἀγαράπη, Μὲ τὸ χῶμα μὲ σκεπάζουν, Ενα γράμμα μὲ ἀφαιροῦν.

Καὶ στάς νήσους μὲ κυττάζουν.

Εστάλη υπὸ τοῦ Ενθουσιώδους Κυπρίου

152. Στοιχειονόγριφος μετ' Ἀραγραμματισμού.

Ενῷ μὲ ρυθμικὸν βαθίζει βῆμα,

Τοῦ θυάζεις ἀρχηγὸς καὶ ὑπαρχηγός.

Τὸν τόγο τοῦ κινεῖς, καὶ ἀλλὸ πλήγμα

Τοῦ καταρρέοντος σὸν νὰ μὴν ἀρκοῦσεν αὐτό:

Τίταρι εὐρέθη ἐμπρός σου ἀρκετό!

Εστάλη υπὸ τῆς Γλυκειας Πατρίδας

153. Κυρόλεξον.

* * * * = Ρῆμα.

* * * * = Θέσα.

* * * * = Ἐργαλεῖον.

* * * * = Προφήτης.

Εστάλη ὑπὸ τὸ Γλυκοχάραμα

154. Πυραμίδες.

+ Οι σταυροὶ ἀποτελοῦν ποτόν.

* * * = Σύνδεσμος.

* * + * = Κάτοικος χώρας, ἐλλην.

* * + * * = Σκεῦος οικιακόν.

Εστάλη υπὸ Ηλία Ν. Τερζήτη

155—159. Κενρυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὄντα δένδρων.

1.—Σκέψις κακὰ κακὰ φέρουν.

2.—Τριά έλη μόνον ἐρημόνυμον ὀλόκληρον χώρων.

3.—Ἡ αύρα καθ' ἐσπέραν πνέει.

4.—Τὰ τα λεπτότατον ἀρωματά ταῦτα τὸν χύνουν.

5.—Μεγάλαι στρατικὶς ὄρμωσι κατὰ τοῦ ἑτού.

Εστάλη υπὸ τοῦ Ναυάρχου τῶν Αστακῶν

160. Ἀκροστιχίς ἐξ ἀντιθέτων.

Νὰ εὐρεθοῦν ἀντιθέτα τῶν κατωτέρω λέξεων, τοιαῦτα, ὡς διὰ τῶν ἀρχικῶν των νὰ σχηματίζεται τετράποδον κοινὸν:

γοργός, λεπτός, ασθενής, εὐροσκόηος.

φορά ἄκουαν τὰ παιδιά τέτοιο πρᾶγμα... Ο γέρος δύμως εἶχε τὴν καλοσύνη νὰ σταθῇ καὶ νὰ τοὺς τὸ ἔξηγήσῃ.

— Δὲν ἀκούσατε ποτὲ σας γιὰ τὲς Νεράιδες; τοὺς εἶπε. Εἶναι κάτι ώραίτατες γυναικεῖς, ἔωτικές, λευκοντυμένες. Κάθουνται ἐστὸ λόγγο, καὶ κάπου-κάπου, τὰ μεσάνυχτα μὲ τὸ φεγγάρι, βγαίνουν ἐστὸ ἀπλωτὸ λειβάδι καὶ χρεύουν συρτὸ χεροπιασμένες. Ἐκεῖ λοιπὸν ποῦ πατεῖ τὸ γυμνὸ ποδάρι τους, ἀπάνω ἐστὸ χορό, τὸ χόρτο μαγεύεται, μεγαλόνει καὶ θεριεύει. Συχνὰ βλέπουμε ἐτὰ λειβάδια τέτοιους πράσινους γύρους. Καὶ ἔρουμε πῶς είνεις οἱ τόποι, δόκου χρέφαν οἱ Νεράιδες συρτό.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε πλησιάση καὶ ὁ πατέρας τῶν παιδιῶν καὶ ἄκουσε τὴν ἔξηγηση τοῦ γέρου.
— Εἴδες τοῦ λόγου σου ποτὲ Νεράιδες νὰ χορεύουν; τὸν ἑρώτησε.

— Ἔγὼ δὲν εἴμαι ἀλαφορίσκιωτος, ἀποκρίθηκε ὁ γέρος· ἄλλοι χωριανοὶ ὅμιλοι εἰνέ, εἰδαν πολλές φορές. Ο χορὸς τους φαίνεται σὰν ἔνας μεγάλος κούρηιας τὸν στρηφογυρίζει μὲ τὸν ἀέρα. Μὰ μέσα ἡ αὐτὸ τὸν κούρηιας, ἔδιαχριγει κανένας κάπου-κάπου τὰ ἔσωθικά κεφάλια, τὰ μπράσσα, τὰ πόδια καὶ τὰ πέπλα τῶν Νεράιδων ποῦ ἀνεμίζουν. Τὰ καλοκαιριάτικα μεσημέρια, κ' ἔγῳ ἔτυχε νὰ ἴδῃ πολλές φορές τὸν κορηιακό, μά, νὰ λέω τὴν ἄγια ἀλήθεια, Νεράιδες δὲν μπόρεσα νὰ ἔδιαχρινω. Σᾶς εἶπα, ἔγῳ δὲν εἴμαι ἀλαφορίσκιωτος.

Τὰ παιδιὰ διασκέδασαν μὲ τὴ διήγηση τοῦ γέρου, μὰ δὲν τὴν πολυπίστεψαν. Καὶ ἀμα ἔμαρκυρνε, ἡ Ἀρσινόη γύρισε ἐτὸν πατέρα τῆς καὶ τὸν ἑρώτησε:

— Εἶγ' ἀλήθεια αὐτά;

— Αὐτὰ εἶνε προλήψεις, ἀποκρίθηκε ὁ πατέρας. "Ετοι πάντα ἡ φαντασία τοῦ λαοῦ ἔγειται τὰ φυσικὰ φαινόμενα μὲ μύθους. Ο χορὸς τῶν Νεράιδων, τὰ καλοκαιριάτικα μεσημέρια ἡ τὰ φεγγαροφωτιστα μεσάνυχτα, δὲν εἶνε παρὰ ἔνας μικρὸς ἀγεμοστρόβιλος ποῦ σηκώνει τὴ σκόνη, — τὸν κούρηιας, — καὶ τὴν κάνει νὰ βαλοτίζῃ.

— Καλά! ἀμή ἀντὸς ὁ κύκλος πῶς γίνεται; ξαναρώτησε ἡ Ἀρσινόη.

— Ο κύκλος ἔχει ἄλλη αἰτία, εἶπεν ὁ πατέρας. Σ' αὐτὸ τὸ μέρος, πρὶν βγῆ τὸ χορτάρι ποῦ θαυμάζετε, ἥταν μανιτάρια. Τὰ δὲ μανιτάρια ἔχουν μιὰ περίεργη ἴδιότητα: φυτρόνουν κυκλοειδῶς. Φθάνει νὰ πέσῃ κάπου ἐνα σπέρμα, γιὰ νὰ ἰδῆτε σὲ λίγο ἔνα μεγάλον κύκλο ἀπὸ μανιτάρια. Γιατὶ κάτω ἀπὸ τὸ

ταῖ καὶ πέφτουν ἀπάνω στὸ χῶμα, τὸ δυναμόγουν, τὸ λιπαίνουν, τὸ γονιμοποιοῦν. Εἶνε ἀπὸ τὰ καλλίτερα φυσικὰ λιπάσματα. Τὸ χόρτο λοιπὸν ποῦ φυτρόνει ἀπάνω στὸ μέρος ποῦ ἥταν πρὶν ὀλόγυρα τὰ μανιτάρια, γίνεται φηλότερο καὶ ζωηρότερο. Κ' ἔτοι σχηματίζεται μέσα στὴ χλήρη ὁ κύκλος αὐτός, ποῦ ἔπειδη δὲν μποροῦν νὰ τὸν ἔξηγήσουν ἀλλοιώτικα οἱ χωρικοί, λέγουν πῶς εἶνε ὁ συρτὸς τῶν Νεράιδων.

— Η Ἀρσινόη ἔμεινεν ἐκστατικὴ καὶ ὁ Γεωργὸς ἔφωναξε θριαμβευτικά:

— Καλὰ λοιπὸν τὸ εἶπα ἔγῳ!...

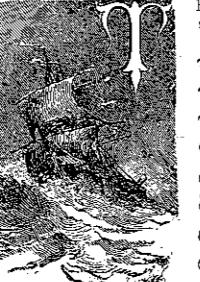
Καὶ δύμως δὲν εἶχεν εἴπη τίποτα...

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ

"Αγαπητοί μου,

ΡΕΛΑΘΗΚΑΝ οἱ Ἀθηναῖοι μὲ αὐτοὺς τοὺς κινηματογράφους! Φαντασθῆτε δὲν ὀλονέν «λειτουργοῦν» τέσσαρες: Δύο εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἔνας εἰς τὸ Σύνταγμα, ἄλλος εἰς τὸ θέατρον τοῦ Παγελητρίου. Κατήγησε πλέον νὰ εἴη ἡ μόνη διασκέδασης, τὸ μόνον θέαμα εἰς τὰς Ἀθήνας. Οὔτε θέατρον, οὔτε τίποτε. Παντοῦ κινηματογράφοι. Καὶ δίδουν ὁ καθένας ἀπὸ καμπιὰ δεκαριὰ παραστάσεις τὴν ἡμέραν, πάντα μὲ κόσμον πολὺν καὶ καλόν, εἰς τὸν ὄποιον πλειονόφορον τὰ παιδιά.

Σᾶς ἀρέσει, ἀλήθεια, ὁ κινηματογράφος; Ἐμένα μόνον ὅταν παρουσιάζῃ σκηνὰς καὶ εἰκόνας ἐκ τοῦ φυσικοῦ. Τὰ τοπιά, αἱ ἀπόψεις, αἱ μεγάλαι σκηναὶ τῆς φύσεως, οἱ καταράκται, τὰ βουνά, αἱ λίμναι, αἱ τρικυμιώδεις θάλασσαι, τὰ ωραῖα ἥσυχα ἀκρογιάλια, οἱ ποταμοί, τὰ δάση, τὰ ρομαντικὰ χωριά, αἱ πόλεις ἀκόμη μὲ τοὺς μεγάλους τῶν δρόμους καὶ τὰς μικρὰς σκηνάς των, αἱ ἔρηται, αἱ πανηγύρεις, αἱ ἀγῶνες, διὰ τοῦ ἀληθινὸν, παρμένον ἀπὸ εὐθίσιας ἐκ τοῦ φυσικοῦ, μοῦ δέρεσι πολὺ νὰ τὸ βλέπω εἰς τὸν κινηματογράφον. Μοῦ φαίνεται δὲν εἰς μίαν ὥραν κάμινα ἔνα μεγάλο-μεγάλο ταξιδί φανταστικόν, μαγικόν...

— Αλλά, δὲν εἶνε προπαρασκευασμένον, δὲν εἶνε προτυράφεται ἀπὸ τὰ θεαματικὰ θέατρα,— αἱ θαυματοποιίαι, αἱ μικραὶ κωμῳδίαι καὶ προπάντων αἱ φρικαστικοὶ τραγῳδίαι,— δύσιογῶς δὲν δέν μ' ἔγουσιαζουν πολὺ. Ψεύτικα πράγματα, τεχνητά, πολλάκις δὲ ἀνοστα ἡ ἀπο-

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΓΕΙΣΤΟΡΗΜΑ ΓΡΟΥ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'. (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγούμενών: Χάροις εἰς τὸν Τιάρκον, τὸν μικρὸν βοημόν, ή ἐπὶ τὸν Λουνάρεβον, γέφυρα τοῦ Θαβώρ, τὴν δοπιάνα πατέρον οἱ Αντοριακοὶ, ἐμνούσιες ὑπὸ τῶν Γάλλων. Ο Τιάρκος, μὲ τὸ σοφόν του γάιδαρον Καρλῆν, θύωσεν ἐπὶ τῆς γεφύρας μίαν παράστασιν, ἢ ποταύ τοὺς εἶναν τὴν περιόργειαν τῶν Αντοριακῶν, καὶ τὰς νὰ λημονήσουν τὴν φρούρων καὶ τὰς νὰ καταληφθοῦν ὑπὸ τοῦ ἔχθρου αἰγριδίως. Τώρα η σορατὰ τοῦ πελγκιτού Μυράτ θὰ διέληψῃ τὸν Λουνάρην ἀνωτέρως καὶ θὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν σπαρατὰν τοῦ Μ. Ναπολέοντος. Άναν αστρικοὶ ταυματόδαι, οἱ διοποῖ θηματισθόνταν κατὰ τὴν διάστασιν τῆς γεφύρας, προσάργονται καὶ διαταγήν τοῦ Μυράτ ἐνώπιον τοῦ μικροῦ Τιάρκον, ὃ διποτὸς ἐλπίζει νὰ ἐπιτέλη διάντον τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ κυρίου του, τοῦ λοχαγοῦ Λουδοβίκου Κορμᾶ, ἀλλαγών τῶν Αντοριακῶν εἰς τὴν πόλιν Λίντης.

Οι ἀξιωματικοὶ ωχρίσαν πρὸς τὴν προσδολήν, ἀλλὰ συνεκρατήθησαν, καὶ εἰς ἑξ αὐτῶν ἔχαιρτησε στρατιωτικῶς.

— Είμαι, εἶπεν, ὁ ταγματάρχης Φέγ Συάπ, καὶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν μου δίδω εἰς αὐτὸν τὴν ζητιάνον χλίαρι φιορίνια.

Ο μικρὸς βοημὸς ἔνευσεν ἀρνητικῶς.

— Δὲν ἐπιθυμῶ αὐτό, εἶπε.

— Κύριε, ἐπενέβη σοφοῦς ὁ Μυράτ, ὃ ζητιάνος αὐτὸς, ὥπας τὸν λέτε, δέχεται νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἔνα ἀπὸ τοὺς δύο σας, ἀλλ' ὑπὸ ἕνα δρόν: "Οκοιος ἐλευθερωθῆ, θὰ τρέξῃ ὀλοταχῶς εἰς τὸ Λίντης, καὶ ἐκεῖ θὰ ἐπιτύχῃ εἰς ἀνταλλαγματὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ λοχαγοῦ Λουδοβίκου Κορμᾶ, πρατούμενου ἀπὸ γῆθες εἰς τὰς φυλακὰς τῆς πόλεως. Δέχεθε;

Οι Αύστριακοὶ ἀντήλλαξαν ὀλίγας λέξεις εἰς τὴν γλῶσσάν των, καὶ ἀφέντη, τὰν βασιλέα Βοδύ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Εἰναι δὲ Ζινέττα; ..

Τὴν 13 Νοεμβρίου

1805 ὁ γαλλικὸς στρατός εἰσήρχετο θριαμβευτικῶς εἰς τὴν Βιένην.

Η κατάληψις τῆς γεφύρας τοῦ Θαβώρ εἰχεν ἐπιτρέψη τὴν συνένωσιν τῶν στρατευμάτων τοῦ Ναπολέοντος μετὰ τὰ στρατεύματα τοῦ Μυράτ καὶ τοῦ Λίντην.

Η πρωτεύων μετά τὴν ζητιάνην

«Ε, κύρι ταχυδρόμε!..» (Σελ. 136, στ. γ').

χωμικὴν σοθαρότησα. Ἀλλὰ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἔως τὰς δέκα τὸ βράδυ, ὁ λοχαρότερος μου πρέπει νὰ εἴνε στὴ Βιένην.

Ο Μυράτ ἔνευσεν εἰς τοὺς γρεναδιέρους, οἱ διποτοὶ ἀφῆκαν τὸν ταγματάρχην Φέγ Συάπ νάπέλη ἐλεύθερος. Ο ἄλλος δύμως ἀξιωματικὸς ὁδηγήθη πάλιν εἰς τὴν φυλακήν του.

Τότε ὁ Τιάρκος ἔξεδήλωσεν ἐλευθέρως ὅλην τὴν χαράν τοῦ προτελευταίας τοῦ θανάτου τοῦ Καρλῆν.

— "Ω, τί εὐτυχισμένος ποῦ είμαι! ἀνέκραξε κροτῶν τὰς χειρας. Ὁ λοχαρότερος μου ἔσθιε!

— Χάρις εἰς ἔστι! εἶπε μειδιῶν ὁ Μυράτ.

— "Οχ!, ἀπήγητης μετριοφρόνως ὁ Τιάρκος, θωκεύων τὰ μακρυά αὐτιά του στρατιωτικούς ἀστερισμούς, ὡς κέντρον, ὡς ἔστια, ὡς ηλιος:—οἱ Αύτοκράτωρ!

Προχωρεῖ, μὲ ἀδιάφορον ὑφασ, ἐπὶ τοῦ λευκοῦ του ἵππου μὲ τὴν χρυσῆν

Ίδε τὸν Οδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητού, Κεφ. B'

ΔΕΝ ΠΕΙΝΑΜΕ!

Έπειτρεφα όργα. Τό φῦχος ελάφρον ἀλλαζεῖται στάσιμοι εἰς τοὺς δρόμους.

Ἐκεῖ εἰς μέλα γυμνίαν, παρὰ τὴν βράσιν μιᾶς στήλης τοῦ ἁνακέριου αὐθαδρόμου, τό βλέμμα μου ἔπειται ἐπάνω εἰς δύο κακοφορεμένα παιδιά. Εἰς τὸ ἀμυδρόν φῶς τοῦ ἥλεκτροῦ λαμπτήρος, ἡδυνήθην νότιακρίνων τοῦ μικρὰ προσωπάκια. Πλησιάσας περισσεύτερον ἔγενον μάρτις συγκῆνες, τὴν δύο εκεῖνα προφανῶς ἔζητον νότιοκρύψουν.

Ἐκρατούσαν μία μπασκέτα σάπιες μπανάκες κ' ἐμοιδόζοντο πάνα ἀθλαντικήν τροφήν, προσπαθοῦντα νότια κορτάσουν τὴν πενιάν των μὲ τὰ βρωμερὰ αὐτὰ ἀπορρίμματα τοῦ γειτονικοῦ ὀπωροπωλείου.

Συγκινηθεὶς εἰς τὸ οἰκτρὸν θέαμα, ἐπροσθέρσα καὶ τὰ ἥρητσα μὲ πόνον:

— Πεινάτε, μικρά, πεινάτε πολύ;

Τό δὲ ἔξι αὐτῶν ἀπήντησε μὲ συστολήν:

— "Οχι, κύριε, δὲν πεινάμε!

— Δὲν πεινάτε δὲ! ἀπεκρίθην μὲ προσποντήν αὐτῆς της πενιάτης. Τότε πῶς τρώτε τέσσεις πατανάνες;

Δὲν ἡμιπόρεσα νότια εἴπω περισσότερα. Η συγκίνησις μὲ ἔπινε... Τοῖς ἔστριψα μίαν πενιάτραν καὶ ἀπεκρύψουν...

(Νέα 'Υδρη) Ατλαντικός

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Τὴν ἁνάδια σήμερα τὴν παληὴ μου φιλενάδα... Ἡτο μελαγχολική..., μὰ πολὺ μελογχολική... Τὰ μάτια της, τὰ γλυκά ἑκεῖνα γαλαγάνει μάτια, ποὺ ἀλλοιούνται σάν αστέρια, ἡτανε σύνομένα καὶ ἀφήσημένα... Τὰ πρώτα της τρελλά τρεμμάτα καὶ γέλια εἴχανε τελειώδης εἴναι πικρό χαμόγελο... Τὸ μέτωπο ἔκεινο, ποὺ πάντα λαμπτούσσεις ἀπὸ εὐτυχία καὶ διπερηφάνεια... τώρα τὸ πρατούσσεις χαμογαλέμον... Πάσι τὸ πεταχτὸ περπάτημά της... τώρα περπατοῦσας μὲ κουρασμένο βήμα. Πάσι ἡ κόρη ποὺ γνώρισε πρὸ ὅλιγον ἔτεν... τώρα ἡτανε ἔνα οἰκτρό ναυάργιον, τίς οίδε ποιανήδης δυστυχία... Τὸ μαρτυροῦσα τὸ πικρό χαμόγελο, ποὺ ἀνθίζει στὸ χλωμάτην τὴν κείλη, καὶ τὸ βασιλιμένο πῶς τῶν ματιῶν της...

Τὴν πόνεσσα κατάκαρδα τὴν παληὴ μου φίλη, ποὺ μάζει περάσαμε μέρες χαρωπές... Εἴθε νότια μὴν τὴν ἁνάδειπα!

Μασκάτ.

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΡΥΑΚΙ

Ἐνα ρυάκι εἶχε ἐπιγραφή: «Πάρε με ώς παράδειγμα».

Οσοι δὲ διαβάται περνοῦσαν ἀπ' ἐκεῖ, ἀφοῦ πρώτα ἔπιναν ἀπὸ τὸ καθαρὸ νεράκι τοῦ ρυάκιον προσπαθοῦσαν, διετέρα νότια ἔστηγαν καὶ τὴν ἐπιγραφήν.

Ἐνας χωρικός εἶπε: «Η ἐπιγραφὴ αὐτὴν μᾶς φανερώνει πῶς δὲ ἄνθρωπος πρέπει νότια δουλεύειν ἀκατάπαυστα σάν τὸ προκομένο νεράκι τοῦ ρυάκιον τούτου».

Ἐνας γέρος εἶπε: «Ο ἀνθρωπός πρέπει νότια ὀφέλιμος καὶ εὐεργετικός ε' τοὺς ἄλλους, δύος τὸ νεράκι τοῦ ρυάκιον τούτου. Καὶ ἔνα παιδίκι ποὺ ἡρωτήθην πρόγντησεν:

«Η ἐπιγραφὴ αὐτὴ μᾶς παραγγέλει νότια ἔχωμε τὴν φυχὴν καθαρὴν καὶ διθω δύος τὸ διανο-

γένες νεράκι τοῦ ρυάκιον.

Κι' οἱ τρεῖς ἔστηγαν δὲν είχαν δικήν.

Ράβδος τοῦ Μωϋσέως.

~~~~~

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

1. ΥΠΝΟΣ

Κλαίνε τὰ δόλια τὸ δρόφαν, πῶς κλαίνε ἀπελπισμένα!

καὶ τὰ θυεῖνη ἡ μαννούλα τους νότια γέροντος πενασμένα.

Τίποτα δὲν ἀπόμενον στὸ φτωχικό καλύβι, μόνον ἡ πεινᾶ ὡρητορή.

Τίτοτα; οὖτις ὁ Θεός κατέγειρε τὸ πόνον μαίνεται:

Τὸν «Υπνό» ποὺ χαμόγελο στὸ πρόσωπο τους χύνει.

~~~~~

2. ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

Μέσα στὸ μούρα σύννεφα ἔλαμψε μιάν ὄχιτίδα, ὀσάν γλυκεῖα καὶ ὄμορφη παρηγορήτρος ἐλπίδα:

καὶ σύντηκεν ἡ καταχνιά καὶ ὅ τιλος λάμπει τὸ ωράκιονελάσσα καὶ δόλη πέρα ἡ χώρα.

Ἐτσι ἔνα χέρι ἀγγελικό τους πόνους ὀλούς σινύνει, σκορπίζει γένιο καὶ χαρά μὲ τὴν «Ἐλεημοσύνη».

~~~~~

3. ΕΙΑΙΚΡΙΝΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Διαβάζεις ἐπιχειρήσας νότια διαχωρίση δύο συμπλεκομένους, ἐτραυματίσθη σούρεως.

Ωδηγήθη εἰς τὸ νοσοκομείον, διότι δὲ τοῦ συρνύσσος τῷ εἰπειτα:

— Τὸ τραῦμα σας θέλει τὸσον βαθύ, ώστε φαίνεται τὸ μούρος σας.

— Αδύνατον! ἀπήντησεν δὲ τραυματίας διότι καὶ δίλιγον μυαλό ἔνι είχα, δὲν θέτεινα δὲ τι επάθα.

(Ἐπι τὸ γαλλικόν). Κεφαλληνιακή Αὔρα,

~~~~~

ΠΑΤΡΙΣΙ

Πῶς νότια ἐκφράσῃς τις τὸ οἴστον Πατρίς; Πῶς νότια πειλατείσῃς εἰς τὸ θεοστότην θεού;

· Η θεού, καὶ ἐπέτρεψεν τὸν θεού σου νότια μαίνεται, πάντα μαίνεται καὶ τὸ βαμένο Φασούλη μὲ τὸ χοντρό κεφάλι;

· Ο! πόσος ἔτρεχε γλυκά κι' ὀράται ἡ ζωή μου!

· Τὸ τραῦμα σας θέλει τὸσον βαθύ, ώστε φαίνεται τὸ μούρος σου...

· Μὰ πᾶς κυττάς καὶ δὲ μῆλος;

· δὲν είμαι πάντα μαίνεται;

· Ο! ναὶ δὲν είμαι νότια προχθές είχα παίδι μου ζένεα, τώρα ἔχω ένα ποὺ μιλεῖ:

τῇ λατρευτή μου πέννα.

~~~~~

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

· Η Μαμά: — Χίλιες φορὲς σοῦ εἶπα, θά σπάσω τὰ χέρια σου νότια μή γράψῃς μέσα εἰς διότιο!

· Ο μικρὸς πειοματάρος: — Θά γράψω, θά γράψω. Καὶ νότια ποὺ τὰ κόψῃς, πάλι;

· Εστάλη ὑπὸ τὸ Απόλλωνος

~~~~~

4. ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

· Η Μαμά: — Χίλιες φορὲς σοῦ εἶπα, θά σπάσω τὰ χέρια σου νότια μή γράψῃς μέσα εἰς διότιο!

· Ο μικρὸς πειοματάρος: — Θά γράψω, θά γράψω. Καὶ νότια ποὺ τὰ κόψῃς, πάλι;

· Εστάλη ὑπὸ τῆς Νέας Ιαπωνίδας

~~~~~

5. ΒΙΒΑΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

· Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην της Διαπλασίας

~~~~~

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

τΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΥ

θάποτελέση τὸν προσεχῆ τόμον τῆς

~~~~~

6. ΒΙΒΑΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

· Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην της Διαπλασίας

~~~~~

7. ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ

πόδες ἀναζήτησιν μᾶς κληρονομίας.

~~~~~

8. ΤΟ ΒΙΒΑΙΟΝ ΘΑ ΕΙΝΕ ΠΛΟΥΣΙΩΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

περιστοτέρως λεπτομερείσις θὰ μά-

θετε προσεχῆς.

~~~~~

9. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: ΓΙΑΤΙ ο πατέρας δὲ μᾶς ἀφίνει νότια πίνουμε νέρο διάντες ιδρωμένου;

Θεοδωράκης: — Γιατί ο Θεός εἶπε εἰδὼν Αδάμ, μόνο τὸν ἀρτοῦ του γάρω γέρησε μὲ τὸ μετανοεῖσθαι;

— Εστάλη ὑπὸ τῆς Νέας Ιαπωνίδας

~~~~~

10. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αποδρόπονται: «Νά μαθαίνουν γράμματα»—«Ο εύφυης Γερμανός»—«Άνερδοτον τον Όμέρο»—«Φραγκίσκος Α'»—«Νέα και περιεργα»—«Έλαρος και άμπελος και το «Παρήκον παιδιόν» (μ' αὐτὸν δὲν είνειδύζον σου, είνε ποίημα του Κατακούζηνο!)—«Ερρήκος ο Δ'» κλ. Διὰ γνωστά ή ακατάλληλα.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΟΝΥΜΩΝ

[Οδέν φευδάνυμον δρομίνεται ή άνανεωθείται διν συνοδεύεται υπό τον δικαιώματος φρ. 1. Τα ένηρωνται ή άνανεωμένα λογών μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1910. Όσα συνοδεύονται ήποτε α. ήντηκον εἰς ἀγρά, καὶ δοῦ από κ. εἰς κοίτσια.]

Νέα Ψευδώνυμα: Φαγαριώτης, α. (Χ.Τ.) Μούτσος τοῦ Αρέσωφ, α. (Μ.Σ.) Άγγειρος, α. (Α.Κ.) Θριαμβένονας Έλλας, κ. (Α.Μ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οδένμια πρότασις δημοσιεύεται, διὰ δὲν συνοδεύεται υπό τον ἀντίτιμον ὡς ἔξης: Διὰ τὰς πρότασις τρεῖς προστάσεις λεπτοί 25. Διὰ τὰς επτά πλειόν τοις αὐτοὺς φύλου, 5 λεπτά ή λέξεις.—Προτίνουν μόνον οι ἔχοντες ψευδάνυμον λογών διὰ τὸ τοῦτο, πρὸς τοὺς θεούς πενθεώντων διὰ τὸ τοῦτο προστάσεις δημοσιεύονται, διὰ δὲν δημοσιεύονται.—Ο ἔντος παρενθέσεως διηδύδονται σημαντικές πόσα τετραδία δὲν ἀνταπέδωνται διότι προτείνονται.]

Μικρά Μωσικά: ἐπιθυμοῦν, νάνταλλάξουν : ή Φιλέρημος Τογιών (0) μὲ Αἰδερίαν Έλληνοπούλαν, Λευκὸν Τριαντάφυλλον, Κυθηραϊκήν, Αἴγυρον, δέ Γέρος τοῦ Μωσιά (0) μὲ Αἰλαντικόν, Κεφαλληνικήν Αἴραν, Αἴγυπτον τοῦ Βασιλέαπατα—τὸ Φερούγισμα, Έλπιδος (0) μὲ Λευκό Τριαντάφυλλο, Φουστανέλλαν τοῦ Βύρωρος, Ποδητήν Κωνσταντινούπολιν, Ριγολέτον, Μασκάτ, Αριδολούρδο—δι Καρβο-Φονᾶς (0) μὲ Αγωνίαν Εθνομάρτυρος, Εγγονον Αντοκάροδος, Αθανάσιον Λάκον.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ

Από τὴν Εύνημον Μνείαν (μὲ [7E] εἰς εκαστον) εἰς τ' Ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Λευκῶν Λέξεων, παρελειφθησαν ἐν παραδρομῆς οἱ κατωτέρω λύται, ἐν τῶν εὐρόντων 6—7 λέξεις :

Πλευείη Ψυχή, Εργίνος τῆς Ναβάρρας, Πλυνοζάραμα, Τ. Σ. Τριάντης, Αεροναυτοπόλα, Λαφροστερής Σημαία, Μακεδονική Έλπις, Πεταγή Νεραϊδούλα, Φίλερος, Ηγεμονίς, Χαιρετισμὸς τῆς Ηλιογέννητης, Ελεύθερος Έλληνος, Μυροβόλος Ισέα, Ελληνική Ενότης, Δωδωνάτος, Χαρὸς τῶν Ελλήνων, Κονωτος Γαβριηλίδης, Θελαμβός τῆς Ορθοδοξίας, Τοῦ πάνον τὸ Χαμόγελο, Ξανθὸς Ιππότης, Φραγκ. Τζουλάτης.

Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Παλλόροιαν (ποῦ δὲν εἰμπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὴν χαρὰν της, διὰ σχολάζῃ ἀπὸ τὸ σχολεῖον καὶ βλέπει τὴν Διάπλασιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς!). Μακεδόνισσαν (τετράδια ἀστειλα) Χαρὸν τῶν Γορέων (αὐτὰ θείουν... πρὶν πέσῃ ὁ κομήτης) Κομήτην τοῦ Χάλλεν (διὰ κάθε Δισγωνισμὸν Λύσεων χρεάζονται 17—18 λυσθαρτα, ὥστε ἀπὸ τὰ 20 ποῦ περιέχει κάθε φάκελος, περισσεύουν δύοτρια) Σκότος (τὸ ἀριθμητικὸν Παίγνιον, θὰ χρητιμοτέρη τὸ ἄλλο θέλει εἰκόνα) Αδρονής Κλωνάρι (Ἑστειλα) Αεροναυτοπόλαν (φωτάζουμε τὶ ὄμριον ποῦ θά ητο αὐτὸς ὁ περίπατος) Ζαλχά-Χαρονύ (Ἑστειλα) Ναυτόπαιδον τοῦ Διγαλού (ἡ παραγγελία σου ἐξετείσθη εὐχαριστῶ πολὺ) Παναθηναϊκὸν (κατηγορίαν, καὶ ἀπὸ ἄλλους ἔγραψα. δὲ τὰ δέοντα εἰς τὸ προηγούμενον· εὖν δὲν εἰδοποίησθε διὰ τῆς Ἀλληλογραφίας, σημαντικοὶ τὰ σταλέντα διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. δὲν ἐπιφῆσσαν) Μαραμένον Λουλουδάκι (ἀς ἐλπίσω λοιπὸν καὶ ἔγω, δτε κάτι θὰ γίνη... ὁ τόμος τοῦ 1902 μὲ τὴν Βοεροπούλαν πωλεῖται

δο. 7 ἀδετος καὶ 10 χρυσοδεμένος) Έργαλον Λοιμ. (εἰς τοῦτο πταισι τὸ ταχυδρομεῖον τῆς πόλεως σας· ἔχει νὰ κάμης τὰ παράπονά σου, καὶ ἐπιμόνως, ἔως νὰ λείψῃ η ἀταξία τῆς διανομῆς). Γέρον τοῦ Μοριά (γράψε μου κάπου κάπου!) Φιερούγισμα Έλπιδος (ἔχει καλῶς) Αἴρειγον (σ' εὐχαριστῶ διὰ δύο γράφεις καὶ γάρω πολὺ διὰ τὴν ἀπόφασιν σου) Γ. Πρ. (εἰλιθίαν) Αἰτιόνων Γ. Καρ. (Ἔγραψε εἰς τὸ προηγούμενον διὰ τοὺς γάλους· πρὸς τὸ παρόν δὲν κάμων συστάσεις, διότι ὑπάρχουν πολλαὶ ποὺ περιμένουν) Ανατέλλονας Σελήνην (σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ δύο γράφεις καὶ γάρω πολὺ διὰ τὴν ἀπόφασιν σου) Γ. Πρ. (εἰλιθίαν) Αἴτιόνων Γ. Καρ. (Ἔγραψε εἰς τὸ προηγούμενον διὰ τοὺς γάλους· πρὸς τὸ παρόν δὲν κάμων συστάσεις, διότι ὑπάρχουν πολλαὶ ποὺ περιμένουν)

168. Αριθμητικὴ διὰ λέξεων. Ήόλις τῆς Ἐλλάδος· Αριθμοί, Φθόγγος + Επίρρομα—Κτητικὴ ἀντωνυμία· Φωνῆς + Μέρος ζήνους—Πρόθετος· Αντωνυμία.

169. Αθροίσματα πολοιπονία: Βασιλεὺς Θηρῶν. Εστάλη ἀπὸ τὸ Γαλανὸ Μάτιον

170. Διπλῆ Αμφοτικὴ ἐξ ἀντιθέτων. Νὰ εὔθεοντι τοικύτα τῶν κατωτέρω λέξεων, ὡστε τὰ μὲν ὀρχικά των νάποτελον ἀρχαίκων θεάν, τὰ δὲ δευτέρεα γράμματα ἐπίσης:

θητὸς - ψυχρὸς - ἀγριος - ήττα - σοβαρός.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ελευθέρου Ελληνος

170. Φωνητογράφειος μετ' Αἰρο-στίχιδος.

Τῇ παρεμβολῇ ἔνδος καὶ τοῦ αὐτοῦ φωνήνετος, θεσδήποτε φορὸς ἐπαναλαμβανομένου, μεταξὺ τῶν κάτωθεν συμφώνων, τῶν ὅποιων ἢ σειρὰ εἰς ἔκστασην σωρὸν δύναται νάλλαχθη, νὰ σχηματισθοῦν πέντε λέξεις, τάρχικά τῶν ὅποιων νάποτελον πολὺ τῆς Ελλάδος:

ορβοκ - βολ - ληρος - ρις - φρος

Εστάλη ὑπὸ τῆς Κάρων

171. Μικτόν.

ω - ει - ασει - ασαιοτο - οι - η

κρυ - τε - κνν - ρυπ - πομ

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μέρουν Αδρηλίου

172. Γρῖφος.

Αλλο Μ

Αλλο Θ Μ

Εστάλη ὑπὸ Βασιλεὺς Νταμντούην

ΛΥΣΙΣ

τῶν Πηνειατ. Ασκήσεων τοῦ φύλου 7.

54. Λοιστοφάνης ("Ασης, τό, φᾶ, νῖ, ε.)

55. Πούς-ούς—56. Χίος-Χίος—57. Τόσημα.

58. Α - Α - Φ 59. Φ

Α Ι Θ Μ Υ Σ

Κ Τ Ι Α Α Σ Σ Ο Σ

Β Ο Ι Ω Τ Ι Α Α Ν Ο Ι Σ Ι Σ

Τ Α Ν Ε Υ Ρ Υ Σ Θ Ε Υ Σ

Ι Ι Ι

Σ Α Α 60-62. 1, Λέων

(ΝΩΕΔ Λέγεται) 2, Λαγός (δωΣΩ ΓΑΔΑ), 3, Γαλῆ, (μΙΛΑ Γινονται...)—63. Ενθυμοῦ τὰς εὐεργεσίας.

(Ἡ ἀνάγνωσις κατὰ στήλας, ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἀνω.)—64. Κακοῦ κόραξ κακὸν ὡν. —65. Μέλι (μὲ ΜΕΛΕΙ...)—66. ΑΓΕΔΑΣ, ΘΑΛΕΙΑ, ΑΛΚΜΑΝ (ΑΘΑμας, ΓΑΔΔΙα, ΕΑΚω, ΛΕΜονά, ΑΙΑΣ, ΣΑΝδα...)—67. Σήγα μὴ ξωγεν τι σιγης κρεετον εἰπεν. (Σύ, γάμοι - ξοντ' εἰς γε εἰς κρι- τούντης)

Περιπατηταί, ἀραιοί κατ'

ἀργάς, πυκνότεροι βαθυτήσιν,

έξηλθον νὰ ἡλιασθῶσιν ώς οἱ

κοχλίαι μετὰ τὴν βροχήν· ἀλ-

λοι διητύθοντο πρὸς τὴν πλα-

τεῖλαν τοῦ Σαπκείου, ἀλλοι εἰς

τοὺς διαδρόμους τοῦ ἀλσους

καὶ ἀλλοι ἐκάθηντο εἰς τὰ κα-

θύσιατα τῶν πρασιῶν.

Πέντε ἐξ ἀνθρωποι, ξένοι

προφανῶς, εἰχον σταθῆ πρὸ

τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βαρβάκη

καὶ παρετήρουν αὐτὸν μὲ τὴν

ἐπιτηληξιν ἀνθρώπων ἀφελῶν

καὶ τούς την κατηγορεῖται την

εἰσιντης πλατείας τοῦ πλατείας τοῦ

πλατείας τοῦ Σαπκείου τ